

Ny medaljör

Jag bor fortfarande på den plats där jag föddes 1930.

Mina föräldrar var lantbrukare. Jag var äldst och hade två yngre systrar.

Jag har gått i sexårig folkskola som slutade 1942 ungefär samtidigt som vi fick elström till Hållnäs. Jag fick som alla ungdomar i min ålder hjälpa till hemma på eftermiddagarna efter skolan och på fritiden när man fick arbete.

Mitt första arbete blev i slutet av april 1944 hos en granne som hade tre lastbilar. Vi körde mjölk till mejeriet på förmiddagen och ved till järnvägen i Lövestabruk på eftermiddagen. Stycke godsfrakt från Gävle till ortens affärer två dagar i veckan.

Det var gengas så det tog 20 minuter på morgonen att få igång en bil, och nya däck till bilarna fanns ej att köpa.

Det var att lappa och laga samt lasta lite och köra försiktigt. I november 1948 började jag arbeta som rörmokare och 1956 startade jag och en arbetskamrat egen rörfirma som sedan 1995 drivs av våra söner.

De gånger jag varit borta från Hållnäs någon längre tid var en vinterkurs på Wiks folkhögskola 1947–48 och 10 månaders militärtjänst vid P 1 i Enköping 1950–1951.

Samtidigt som jag blev rörmokare blev jag erbjuden arbete under televerket men jag tror att det var arbetet på hemtrakten som avgjorde.

År 1945 inköpte hembygdsföreningen ett markområde där det skulle bli hembygdsgård och 1951 blev det beviljat byggnadslov. Nu startade något unikt, ett tiotal eldsjälarna bl a min farbror Viktor styrde och ställde.

Dessa människor beundrar jag än i dag för hur de kunde engagera hela bygden. Allt på hembygdsgården är ditflyttat från alla delar av Hållnäs, och både transporter och arbete utfördes ideellt.

Jag känner inte till att någonting har kostat pengar i samband med hembygdsgårdens uppbyggnad. Det var här som mitt intresse för hembygdsföreningen började.

När min farbror dog 1970 blev jag invald i styrelsen och blev omgående vice ordförande. Börje Karlsson var då ordförande och under hans tid hände mycket inom vår förening. Han var en person som betydde mycket för hembygdsföreningen och bygden för övrigt. Då han hastigt gick bort 5 januari 1995 blev jag föreningens tredje ordförande.

Att få Upplands fornminnesförening och hembygdsförbunds medalj var en stor överraskning, och det känns som en present både till hembygdsföreningen och mig själv då vi båda är 80 år 2010.

Thure Ögren

